

ग्रन्थालयाची फुटीस वळण देणे

कलमकाळीमधून येणाऱ्या फुटीस मुतशीच्या सहाय्याने अंबूस बांधून वळण दिले जाते. यामुळे मुख्य खोडाची वाढ सरळ वेवू भविष्यात समस्या उद्भवत नाही.

ગુરૂ તાત્ત્વકારી

f) रिकॉट : ऑपस्ट-सर्टेवर मध्ये कलम केलेल्या वेळी योग्य गळजी घेवून वाढू दिल्या जातात. खुंटाची वाढ, कलमकाडीची आडी यामुळे कलम फुटण्यास कमी अधिक वेळ लागणे सापेजिक रसाऱे, त्यामुळे सर्व कलम घेण्याची वाढ एकसरखी होत नाही.

छायाचित्र क्र. ६ : कलम फुटीस वल्ण देणे

गेशा परिस्थितीमध्ये कलम वेळीची वाढ एकसारखी करून अण्यासाठी किमान तापमान 95°C पेक्षा जास्त झाल्यानंतर रिकट' घेतला जातो. अशी परिस्थिती नाशिक व पुणे भागामध्ये बऱ्बुवारी महिन्यात, सोलापूर विभागामध्ये जानेवारीचा शेवटचा नावडाचा तर सांगली भागामध्ये फेंबुवारीच्या पहिल्या नावडच्यामध्ये असते. यावेळी कंलम जोडाचे वर २-३ डोळे आवून कलम काढीस काप घेतला जातो.

छायाचित्र क्र. ७ : रिक्ट ब फटींची निवड

व) वेळीच्या विस्ताराचे नियोजन : रिकट मध्ये राखलेले दोन्ही डॉफे फुटून येतात. परंतु, शेंडा वाढीच्या नियमानुसार पाहिल्या डोळ्याची फुट दुमन्या डोळ्यापेक्षा जोमाने बाढते. पाहिल्या डोळ्यातील फुटीमध्ये रोगांचा शिरकाव झाला असण्याची शक्यता जास्त असल्याने त्या फुटीची वाढ थांबवून दुमन्या फुटीच्या वाढीस घालना याई. काहीवेळा दोन्ही फुटी वर वाढविल्याचे निर्दर्शनास येते. असे फक्त दोन्ही फुटीची वाढ एकसारखी असल्यासच करावे. कारण त्यामुळे विस्ताराचे नियोजन व्यवस्थित करता येईल.

क) ओलांड्याची निर्मिती : ओलांड्यांची वाढ ही कलमानंतर वेलीच्या वाडीस मिळालेला कालावधी व मशापत्रीच्या कामांचे नियोजन यांवर अवलंबून असते. ओलांड्याची लांबी ही दोन वेलामधील अंतरावर अवलंबून असते. ओलांड्याची वाढ 'थोवा आणि चला' या पद्धतीने केली जाते. या पद्धतीमध्ये ओलांड्याच्या फुटीची वाढ ९ पानांपर्वत झाल्यानंतर ती द व्या किंवा ७ व्या पानात थांवली जाते. त्यामुळे त्यावरील बगलफुटीच्या वाडीस घालना मिळते. टोकाकडील डोऱ्यामधील फुट पुढ्हा अशाच प्रकारे वाढवून पूर्ण लांबीचा ओलांडा तयार केला जाते. त्यामुळे ओलांड्याच्या फुटीवर वाढाण्या बगलफुटी पुढील हंगमासाठी फळकाड्या म्हणून कामी येतात व वेलीचा योग्य विस्तार तयार होतो. या कालावधीमध्ये घ्यावयाच्या खाताची माहिती तक्ता क्र. २ मध्ये दिली आहे.

ड) ओलांड्यांवर काड्यांची वाढ : पहिल्या वर्षी ओलांड्यांची वाढ चालू असतानाच बगलफुटीच्या स्वल्पापात फळकाड्यांची वाढ चालू

असते. ओलांड्यांच्या पहिल्या टप्प्यातील फूटी सवकेन तंत्राने वाढवून पुढच्या टप्प्यामध्ये सरळ काढी राखावी. पहिल्या वर्षी मर्यादित काड्या मिळतात.

छायाचित्र क्र. ८ : ओलंपियावर काङ्गांची बाढ़

काढी पक्ष्यत

बगलफुटीची वाढ चालू असताना ३-४ पानांचे अवघेपासून
घडनिर्मितीची प्रक्रिया चालू असते. काढीची वाढ सुरु झाल्यानंतर
६० दिवसांनी ती पक्ष्य होण्यास सुरु हाते व ही प्रक्रिया पुढे १२०
दिवसांपर्यंत चालू राहते. पक्व झालेल्या काढ्या करड्या रंगाच्या
दिसतात.

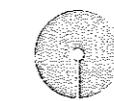
तक्ता क्र. १ : खुट / कलम रोपाचे वाढीसाठी द्यावयाची खते	विद्राव्य	द्यावयाची मात्रा (कि.ग्रॅ.एकर/दिवस)
लागवडी नंतरचे/ कलमसाठी नंतरचे दिवस ०-९५	खतांवा प्रकार	—
९६-९२०	युरिया	०.२४०
९२९-९५०	९९:९९:९९	०.५००
९५९-९८०	९३:०:८५	९.०००
	०:०:४०	९.०००

अ.क्र.	वार्षिकी अवस्था	विद्रोह खातेवा प्रकार	दायरेवाची मात्रा (कि.ग्र.)/एकवर्षीय
१	रिकट ते टॉप पिंचिंग	९९९९९९९९	०.५
२	पिंचिंग ते ओलोड्याची सुरक्षा	८८८८८८८८८८	०.५
३	ओलोडा निर्मिती पर्यंत	९९९९९९९९	०.५
४	सवकेळ पिंचिंग पर्यंत	००५२०३४	०.५
५	सवकेळ पिंचिंग पासुन ३० विवस	०००८०७	०.५

तांत्रिक भाषिती व संकलन

डॉ. आर. जी. सोमकुंवर, डॉ. पी. जी. अडसुले, श्री. प्रविण तावरे
घटी पत्रिका क. ३ नोव्हेंबर २००५

प्रकाशक

भारतीय स्टेट बँक,
प्रोजेक्ट अपटेक (द्राक्ष), पुणे

द्राक्ष भारतामधील महत्वाचे नगदि कल्पिक आहे. द्राक्ष लागवडीसाठील क्षेत्र व उत्पादन यामध्ये महाराष्ट्र आणारीवर असून यानंतर कर्नाटक, आंध्र प्रदेश, तामिळनाडू व उत्तर भारतामधील जाही ठिकाणी याची लागवड होते. द्राक्ष हे बहुवर्षीय पीक असल्याने, इकडा लागवडेली वेळ १५ वर्षींसाठा अधिक काळ उत्पादन देणु शकते. तामिळनाडूमधील जमिनीच्या निवडीपासून द्राक्षजातीची निवड घालण पद्धतीची उभारणी यांचा द्राक्ष उत्पादनावर प्रत्यक्ष परिणाम येणार असतो. याद्विने द्राक्षवारेची उभारणी करताना लक्षात यावयाच्या मुळांचा व वाढीच्या अवस्थामध्ये घावयाच्या नालजीसंदर्भात या ठिकाणी विवेचन केले आहे.

लागवडीची जागा/जमीन :

जमिनीची पूर्वतयारी व घर घेण्याचे कामास डिसेंबर ते गोंदेयारी या कालावधीमध्ये सुरुवात करावी. जमिनीची निवड हरताना खालील मुद्रे लक्षात घ्यावे.

१. द्राक्ष लागवडीची जागा नदी किंवा मोठे जलाशय यांपासून लांब असावी कारण अशा ठिकाणी असणाऱ्या जातीची सापेक्ष आर्द्रता रोगांच्या वाढीस कारणीभूत ठरू शकते.
२. जास्त वाहतुकीचे रस्ते किंवा हमरस्त्यापासून दूर असावी त्याद्वारे 'माईट' चा प्रादुर्भाव व भारी मूल्यांचे प्रूढूणाची समस्या टाळता येते.
३. जमिनीत ३ टक्के पर्यंत उत्तर असावा.
४. जमिनीची खोली कमीत कमी ५ मीटर असावी.
५. मारीच्या वरच्या धरानंतर लगेच्या कठीण खडकाचा थर नसावा.
६. मारीची क्षारता खुंटाचे वाढीसाठी योग्यतेच्या जास्त नसावा.
७. जमिनीमध्ये पाणी साढू नये. नोठया पावसामध्ये पाण्याचा निवार करण्याची सोय असावी.

छायाचित्र क्र. १ : द्राक्षलागवडीसाठी घर घेणे

खुंटाचा वापर कधी करावा?

खुंटांचा वापर खालील परिस्थितीमध्ये करावा.

१. क्षार जमीन
२. चोपन जमीन
३. दुष्काळी प्रदेश
४. नेमेटोड किंवा फायलोकझेराची समस्या टाळण्यासाठी
५. कमी व हलक्या प्रतीचे उत्पादन देणारी द्राक्षाबाबू

छायाचित्र क्र. २ : स्वमुळावरील वेळी (डावीकडे) व कलमाची द्राक्ष वेळ (उजवीकडे)

जमिनीची पूर्वतयारी :

लागवडीच्या ठिकाणाची झाडे-झुडपे तोडून, समपातळी करून व तणांचा बोंदोवस्त करून जमिनीची त्यारी करावी. लागवडीचे अंतर जमिनीचा प्रकार लक्षात घेऊन ठरवावे. भारी जमिनीत १०'X६' अंतर तर मध्यम ते हलक्या जमिनीत ९'X५' अंतर ठेवून बांगेची आवधी करावी.

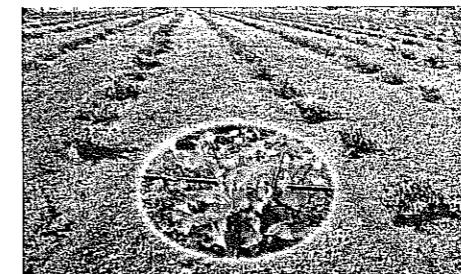
खडकाळ जमिनीमध्ये रिंपोंग करून जमिनीचा वरच्या थर भुसभुशीत करून घ्यावा त्यामुळे पावसाचे पाणी मातीमध्ये जिरून पाणी व मुद्र संधारण साध्य होईल. तसेच खुंटांची मुळे खोलवर जाऊ शकतील. ज्या ठिकाणी जमिनीचा वरच्या धर कडक किंवा खडकाळ आहे अशा जमिनी रिंपोंग करणे आवश्यक राहते.

खुंट रोपांची लागवड साधारणत: फेब्रुवारी ते मार्च महिन्यात करावी. या काळात थंडी संपून किमान तापमानात वृद्धी येत असते (35°C पेक्षा जास्त) व अशा तापमानात खुंट रोपे विश्रांती अवस्थेतुन बाहेर येत असतात. या काळावधीत रोपांची लागवड केली असता त्यांच्या मुळांचा चांगला विस्तार होवून सुर्खेत असते (उण्ण व दमट हव्यामान). अशा परिस्थितीमध्ये १०० टक्के कलम यशस्वी होवू शकतात.

महिन्यापर्यंत खुंट फांद्यांची जाडी कलमयोग्य होते.

लागवड:

खुंट रोपाची लागवड करण्यापूर्वी चर पाण्याने भिजवून घेऊन आखणी केल्याप्रसाणे इच्छित ठिकाणी ९'X७'X७' आकाराचे लहान खडे घ्यावे. त्यामध्ये चांगले कुळाले शेणवत, थोडी वाळू व अंतरे ९० ते २० झेंग क्लोरोपायरीफॉन्स पावर व मारीचा वापर करून रोप लावणे. त्यामुळे मुळांचा सुरुवातीचा विस्तार जोमाने होण्याबोवरच उण्ण तापमानात वाळवीपासून रोपास संरक्षण प्राप्त होते.

छायाचित्र क्र. ३ : मुळ्य क्षेत्रात खुंट रोपांची लागवड

कलम करेपर्यंतची निंगा :

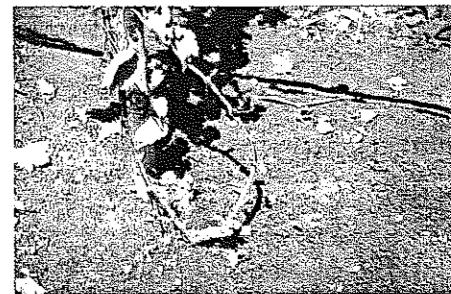
मुळ्य क्षेत्रात खुंट रोपांस हलक्या जमिनीमध्ये दररोज तर भारी जमिनीत विस्ताराड पाणी घ्यावे. या कालावधीमध्ये वावयाच्या खतांची माहिती तक्ता क्र. १ मध्ये दिली आहे.

खुंट काळांना वडण देणे :

खुंट रोप लावणीनंतर ५० दिवसांनी अशक्त व वारीक फुटी काढून टाळून २ ते ३ निरोगी काडवा सरळ वांधून घ्याव्या. कलमानंतर नांगे पडू नवेत यासाठी शक्यतो दोन कोळ्यांवर कलम केले जावे.

कलमाचा कालावधी :

फेब्रुवारी-मार्च मध्ये लागवड केलेल्या खुंटरोपांच्या काड्या सर्ट्वर पर्यंत कलमयोग्य म्हणजेच ८ मिमी जाडीच्या होणे आवश्यक असते. कलमाची वशस्तिता ही दोन गोर्टीवर अवलंबून असते. एक म्हणजे कलम करण्यान्या व्यक्तीचे कौशल्य व दुसरी त्या वेळचे चालावरण. अॅगस्ट-सर्ट्वर मध्ये पाऊस कमी होत असताना तापमान उण्ण व त्याचबोवर सापेक्ष आर्द्रता जास्त असते (उण्ण व दमट हव्यामान). अशा परिस्थितीमध्ये १०० टक्के कलम यशस्वी होवू शकतात.

छायाचित्र क्र. ४ : कलमासाठी तयार खुंट काढी

कलम करणे :

खुंट रोपाची लागवड मुख्य क्षेत्रावरच कलम केले जाते. आणि हीच पद्धत द्राक्ष बागायतवारांसाठी अधिक फायलाची व सोयीची आहे. याची कारणे खालीलप्रमाणे :

१. खुंट रोपांची लागवड उपलब्धतेनुसार व आपल्या सोयीप्रमाणे करणे शक्य असते.
२. खुंट रोपांची लागवड मुहिन्यात तयार होते.
३. खुंटाचे मुळांचा जमिनीत चांगला विस्तार होतो.
४. कलमाच्या वशस्तितेचे प्रमाण चांगले राहते.
५. पुनर्लागवडीचा प्रश्न उद्भवत नसल्याने रोपे मरण्याची शक्यता नसते.

छायाचित्र क्र. ५ : खुंटावरील द्राक्ष कलम

